

Forfatter: Hansen, Christen

Titel: BREV FRA: Hansen, Christen (1849-06-30)

Citation: Hansen, Christen: "BREV FRA: Hansen, Christen (1849-06-30)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 155. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000079.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hansen, Christen, *Breve fra danske Krigsmænd,*

Christen Hansen Ballerup til sin Moder.

3die Jægercorps. Nordsjælland.

Roulund pr. Middelfart 30 Juni 1849.

Kjære Moder!

Om det ogsaa sommetider varer længe, før I faaer Brev fra enten mig eller Peder, saa maae I derfor ikke tube Modet eller troe, at der just er tilstødt os Et eller Andet som er Aarsag deri, da det jo kan skee ved at Brevene gaae feil, eller undertiden, at man ikke altid har Leilighed til at skrive. Om ogsaa Skjæbnen vilde, at En af os faldt for Fjendens Kugler, saa maae I derfor ikke fortvivle, der er jo saa mange af vores Kammerater, som har udgydt sit Blod for Fædrelandet, hvor-for da ikke een af os? Naar det er Guds Villie, da maae vi Mennesker ikke klage, og uden hans Villie falder ikke een Spurv til Jorden. For den, som dør paa Krigsskuepladsen for sit Fødeland og en retfærdig Sag, maa ingen Moder beklage sig, men være stolt af ham, og at hun ogsaa har lagt et Offer paa Fædrenelandets Alter. Det Værste af Alt var jo, om en af os skulde komme hjem som Krødling, men ogsaa derfor maa man være taalmodig, og man seer jo saa mange, der aldrig har været i Krigen, alligevel er blevet en Krøbling, de faae dog ogsaa deres Udkomme, og Danmarks Sønner, som ved Krigen ere bragte ud af Stand til at ernære sig selv, ville vist aldrig komme til at lide Mangel. Men hvorfor skal man immer see Krigen fra den mørkeste Side, den sører ogsaa meget Godt med sig, som man ikke troer; Menneskene kan ikke taale Freden for bestandig, de blive for stolte og hovmodige, de anerkjende ikke det høiere Væsen, fra hvem alt Godt kommer, de troer, de have det Altsammen af dem selv, men Krigen, det store Tugtens Riis, er den bedste Hjælper for Alt saadant, den ydmyger Menneskene, at naar Freden igjen vender tilbage til vord kjære Fædreland, s. 156de da bedre paaskjønne det Gode, og en langt større Eenbrægtighed kommer til at herske blandt Folk som før. Krigsskuepladsen angaaende, da er her ikke noget Nyt siden sidst I fik Brev fra mig; vi ligger her paa Fyen 6 Dage og i Fredericia 6 Dage, Fjenden har ingen Angreb gjort siben, Kanonerne høres næsten daglig meer eller mindre, den 25de havde vi en stærk Kanonade, men saa vidt jeg veed ikke en Mand saaret. Fra Peder fik jeg Brev igaar, han er kommen her til Fyen, og de skal formodentlig videre ester Jylland til, han er som jeg rask og ved et frit Mod Nu bedes I at hilse alle gode Venner og Bekjendtere der hjemme, I paa det Bedste hilses af Eders tro Søn

Christen Larsen Ballerup.